

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL \ MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

“AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

105. KÖZGYŰLÉS, 52. TÁBORI KONFERENCIA

Néhány rövid – mert gyorsan elröpülő – de maradandó emlékekkel teljes napra tekintünk vissza e sorokon. Az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség 105-dik közgyűlése a kanadai Ráma Táborban került megrendezésre június 29-től július 1-ig. Az 1960 óta működő tábornak ez volt egyúttal az 52-dik Bibliai Konferenciája.

Csütörtökön, s főleg pénteken érkeztek testvéreink a kontinens különböző államaiból, de főleg a gyülekezeteinkből. Szombatra pedig teljesen megtelt a tábor. Többen voltak olyanok is, akik már eleve szállodát foglaltak maguknak, mert a táborban szó szerint „elkelt” minden hely. Pedig erre az alkalomra is bővült a tábor – ezúttal a „fiú szállás” újult és bővült meg lényegesen, ahogyan tavaly a lányok számára nyílt új, közel 20 személy ellátására alkalmas épület. Balla Sándor táborvezető testvér szerint

szombaton és vasárnap több mint 250-en voltunk. A nagy létszám nem hozta zavarba se Balla testvért, se a táborozásvezető torontói lelkipásztort, Püskök Dánielt, vagy pl. a konyhában szorgoskodó torontói testvéreket (akikhez minden gyülekezetből, minden alkalommal csatlakoztak segítők is).

Négy istentisztelet és egy délelőtti – beszámolókkal, jelentésekkel, jövőt meghatározó szavazatokkal és elnökségi választással telő gyűlés alkotta a 105. közgyűlés gerincét. A hagyományainknak megfelelően a Nő-, a Férfi-, az Ifjúsági-, valamint a Lelkipásztor Szövetség is ekkor (szombat délután) tartotta meg éves gyűlését.

A közgyűlés főtémája ezúttal nem egy szép ige volt, hanem egy különleges ember-csoportra utaló főnév: HITHŐSEINK. A különféle szolgálatok során ezek a személyek álltak előttünk, mint

példamutató hithősök: Anna, Gájus, Jeremiás, Habakuk, Ésaías, Jákób, Amós, Nehémiás és Káleb. Az emlékezetes szolgálatok nagyobb része újrahallgatható az Interneten, a torontói gyülekezet honlapján található link segítségével.

Péntek este a hagyományos Nőszövetségi estre került sor. A szolgálatok sorában azonban egy rendkívüli vendéget is meghallgathattunk: a nemrég az Urhoz költözött Vékás Zoltán lelkipásztor özvegyét, Erzsikét. A testvérnő a nőszövetség meghívására érkezett közénk, s a tábori szolgálatait után eljutott még a detroiti, a chicagói és a New York-i gyülekezeteinkbe is.

A Torma Irénke nőszövetségi elnök vezette istentiszteleten megszólaltak a gyülekezeteink nőtestvérei – minden gyülekezetből egy-egy bizonyágtétel, vers vagy énekszám hangzott el. Vékás

folytatás a 4. oldalon

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

*Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices*

**Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.**

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 225 East 80th Street
 NEW YORK, NY 10075
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd
 LINCOLN PARK, MI 48146
 herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
 11 E. Michigan Avenue
 PALATINE, IL 60067
 szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 104 Emily Anna Street
 Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
 2563 Nixon Way
 FULLERTON, CA 92835
 zsigmond@verizon.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Dupla számot tart kezében a kedves olvasó. Az a célunk, hogy előre hozzuk valamennyivel a lap tényleges megérkezését. Mire ez a példány otthonainkba jut, a szeptemberi számunk is a nyomdában lesz. A postán sajnos nem tudunk változtatni; egyre kevesebbet nyújt, egyre drágább áron. Köszönjük megértésüket és kérjük további támogatásukat. Az Evangeliumi Hírnök megrendelésével és adományaikkal (Baráti Kör) a lap működését segítik.

A június végi közgyűlésünkkel kapcsolatos híradások, fényképes beszámolók teszik ki lapunk anyagának nagyobb részét. Örültünk, hogy igen nagy létszámú volt az 52-dik Bibliai Konferencia és a 105. Közgyűlés. Lapunk segítségével még szélesebb körben megismerhetik itt élő magyar baptista népünk, gyülekezeteink életét, szolgálatát. A következő számba is jut még a rámai szolgálatokból. A tábor történetében rekordokat döntő gyermek és ifjúsági táborozásról – ha megkapom a beszámolókat – legközelebb olvashatunk.

Néhány rövid vagy lapzártakor érkezett hír, olvasóink imádságos figyelmébe ajánlva:

Kelowna, BC

Kulcsár Sándor tiszteletbeli elnök, utazó misszionárius testvérünk, engedve az ottani *Magyar Keresztény Miszsió* meghívásának, feleségével együtt Kelownára látogatott. A pünkösdtől (s előtte néhány napot) az ott élő testvérek között töltötte. Igézhirdetésére, szolgálatára szeretettel emlékeznek a testvérek. Örülünk a jó missziós lehetőségnek, és áldást kívánunk e gyülekezet életére, bontakozó missziós terveire.

Melbourne, Ausztrália

Horváth Ferenc, a gyülekezet meghívott lekipásztora és családja megkapta a beutazási vízumot. Örülünk a gyülekezettel és Horváth testvérekkel. Gyors, biztonságos utazást, örömteljes találkozásokat kívánunk.

A közgyűlés istentiszteleteinek videofelvételét az Interneten itt lehet megtalálni:

ustream.tv/channel/fhbc-services

A torontói felvételek között keressük meg a június 30-i és a július 1-i istentiszteleteket.

Bolivai missziós út

Cserepka Barna szervezésében augusztus 3-án indul útnak a „Touch of Compassion” missziós csapat. Idézet egy most érkezett írásból:

„A missziós csoport tagjai: *Bakai István, Cserepka Barni, Cserepka János, Cserepka Ruben, Cserepka Sándor, Dan Benjámin, Petrik Károly és Samuel Reyes* (Nicaragua).

Imádkozunk azért, hogy Isten segítségével erővel és egészséggel a csoport minden egyes tagját, és végezze el rajtuk keresztül mindazt, amit tervezett.

A csoporttagok támogatására a következő névre és címre lehet mindig küldeni támogatást: Bethesda Project, 155 Silurian Dr. Guelph ON, Kanada N1E 7E7.”

Az Interneten itt olvashatunk folyamatosan az útjukról:

facebook.com/ATouchOfCompassion

MABAVISZ találkozó

A világszövetség 20. éves évfordulójáról augusztus 19-én, Tahiban rendezendő ünnepélyen emlékezünk meg. A találkozó központi témája: *Bővölködjetek a reménységben!* Szövetségünket *Herjeczki Géza* elnök testvér képviseli; imádkozunk útjáért. Herjeczki testvér Kárpátaljára is ellátogat Tah után.

Vadász testvér Krasznára látogat

A *Krasznai* gyülekezet meghívására *Vadász János* testvér szeptember 11-én Magyarországra és Erdélybe látogat, feleségével együtt. A szilágysági gyülekezetekben, Rátanyon is szolgál majd. Kéri, hogy kísérjük imádsággal útját, szolgálatait.

Ifjúsági találkozó

Az őszi ifjúsági találkozót a torontói gyülekezet rendezi, október első hétvégén. (szerk)

CHAPARE, BOLIVIA

Bethesda Project, missziós út
 2012. augusztus 3 - 21.

+++

20 éves a MABAVISZ

értekezlet és Konferencia
 Tahi, 2012. augusztus 18-19.

+++

**HALÁSZTÁBOR ÉS
HÁZASOK HÉTVEGÉJE**

Ráma, aug. 31 - szept. 3.

+++

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

TORONTÓ

2012. október 5-8.

ÁHÍTATOS PERCEK

GÁJUS, a szolgáló hithős!

3 János 1-8, 11.

János apostol harmadik levelét Gájusnak küldi. Nem találunk részletes leírást személyét illetően. Nincs kimondottan utalás, vagy megnevezés, hogy hithős lett volna, és mégis csodálatosan tündöklök cselekvő hite. Amolyan átlaghívó, amilyen lehet és kellene legyen Krisztus minden gyermeke. Az évszázadok folyamán számtalan hasonló hithős volt, és Istennek legyen hála, hogy van napjainkban is világszerte. Egy jó néhányat ezekből személyesen is ismerek, akik az óházában és itt az új házunkban is áldott szolgálatot végeznek. Ezek a ma élő „Gájusok”, akikért hálát adunk, és könyörgünk azért, hogy minket is ilyenekké formáljon az Úr. Egy néhány kiragadni és követni való vonást jegyezzünk ebből a rövid levélből.

Szeretett Gájusnak nevezi, akit ő maga is igen szeret (1.v). A szeretet jellemzi, ami hitre vall, mert a házi áldás is így szól: „Hol hit, ott szeretet...” Valószínűleg János apostol által tért meg, gyermekei között említi őt (4.v). Teste a Szentlélek temploma. Áldott kapcsolatban van Istennel és apostolával. Szeretett barátjának is mondja János, ami nyilván nagy megtiszteltetés. Isten szeretetének élő bizonyossága. Minket is erre hívott el az Úr!

Jó lelki egészségben van (2.v). Mélyen elgondolkoztat ez a tény. Azt kívánja részére az apostol, hogy fizikailag is olyan jó egészségben legyen, mint a lelke. *Hithős az a javából, aki bár fizikailag gyengélkedik, de lelkileg jól van.* Gájus ilyen hívó ember! Mi volna, ha néked ilyent kívánnának?

Igazságban járt (3.v). Ismerte és gyakorolta az igazságot. Az igazságban való járásáról az atyafiak tettek bizonyosságot. Ez nagy örömet okozott az apostolnak. *A hithős igazságban jár, és másokat öröme derít,* ma is. Krisztus az igazság, és az Isten igéje. *A hithős Gájusnál elmélet és gyakorlat együtt jár.* Nálunk is?

Gyakorolja a vendégszeretetet (5-7.v). Egyik legáldottabb szolgálat ez, amit a hit emberei gyakorolnak napjainkban is: befogadni a testvéreket, Krisztus gyermekeit és szolgálóit. Meleg otthont, megértő szeretetet tanúsítani irántuk. Áldott szolgálat a misszió nehézségeiben talán megfáradt, kimerült lelkimunkásokat felüdíteni, megerősíteni. Nem csak akkor, de ma is nagy szükség van erre. János apostol azt írja, „akiket jól teszed, ha Istenhez méltóan bocsátasz útjukra” (6b) Szívének és otthonának Krisztus a lakója, Ura, ezért áldott lelki oázis az Úr gyermekei, szolgáló részére! Így volt Aquila és Priscilla otthona is Pál apos-

tol számára. Sok megsebzett hithős van! Szolgálj nekik örömmel.

Gájus időt, pénzt, energiát áldozott kitartó szeretettel a testvérekre, vendégekre, akik az Úr nevében mentek ki. Vállalták a lelki munkának terhet, és ezeknek ő munkatársuk lett az igazságban. *Velük együtt fáradozott, és természetesen az eredményben is részesül.* Fizikai egészsége gátolhatta, de élő hitének gyakorlásával részt vett a misszió munkában. Velük tartott, és őket támogatva, együtt fáradoztak a lelkek megmentésében. Szívük-lelkük egy volt, és Krisztus evangéliuma hirdetve volt mindenfelé, sok lélek üdvére. Miért ne lehetne ez így ma is? Hát legyen!

A hithős Gájus további jótanácsot is kap (11.v). Az van az Istentől, aki a jót cselekszi! Akkor is, ma is vannak *Diotrefesz*ek, akik a rosszat követik. *A hithős tetteivel mindig Istenre mutat, akit hitszemei előtt lát szüntelen.* Gájus valóban Megváltó Urát, Istenét szolgálja, hűségesen. Élete és szolgálata áldást, örömet, felüdülést jelent a testvéreknek és a vendégeknek.

Köszönjük meg ezeket a hithőseinket! Adjunk értük hálát Istennek, aki őket nekünk ajándékozta. Imádkozunk, hogy az Úr adjon még nekünk sok Gájust, és igyekezzünk, hogy mi is egyenként ilyenek legyünk.

Kulcsár Sándor, New York
Áhítat, Ráma Tábor, 2012. június 30.

Könyörögjünk közösségünk vezetőiért!

„Kérünk titeket, testvéreink, hogy becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttetek, akik előjáróitok az Urban, és intenek is titeket, és munkájukért nagyon becsüljétek őket. Éljetek egymással békeességben” (1Thessz 5,12-13).

Efezusi szolgatársaitól búcsúzza mondta Pál apostol: „Minden tekintetben megmutattam nektek, hogy kemény munkával kell az erőtlenekekről gondoskodni, megemlékezve az Úr Jézus szavairól. Mert ő mondta: „Nagyobb boldogság adni, mint kapni” (ApCsel 20,35). A görög bölcselők, elsősorban Platón tanítása nyomán kapott szárnyra már a korai gyülekezetben az a nézet, miszerint a lelki, a „magasabb szférákba” tartozó dolgok és folyamatok, valamint a fizikai világ röghöz tapadt valósága között világnyi a különbség. A munkát, a törődést, a másokért való fáradozást a „világi” jelző illette meg, míg a szellemi tevékenységgel foglalkozók, a magasabb rendű dolgok világában járatosak lévén, maguk is magasabb rendűeknek minősültek. A szellemi világban nincs mit helyre tenni. Ott rend

honol. A tehetetlen anyaggal vesződve fádunk el – gondolták egyesek már az apostoli kor gyülekezeteiben is. Ez a hibás nézet túlélt húsz évszázadot. Olykor mókás, máskor káros, modern megnyilvánulásait fontos észrevenni, és bölcs szeretettel korrigálni.

Pál apostol úgy nevelte a lelki munkások megbecsülésére a thesszalonikai testvériséget, hogy szolgálatuk fáradságos voltára irányította a figyelmet. Megbecsülésen azt értjük, hogy miután észrevettünk valamit, értékeljük is azt. Békesség van abban a gyülekezetben, ahol a testvériség egésze szem előtt tartja a különböző szolgálatok fontosságát, mert az azokkal járó dolgok (pl. fáradság, időigény ésatöbbi) nem lepleztettek.

A lelki munka mibenlétéről több okból kifolyólag járatlanná válhat egy gyülekezeti közösség. Legelőször is úgy, ha nem folyik lelki munka. Az élettelen vallásosság is fárasztó - de még milyen haszontalan! Említettem már, hogy idegen hatásokat követve is hanyaggá válhat egy gyülekezet a lelkek gondozása terén. Idegen az újszövetségi gyülekezet életétől az, amikor nem a közösségben (mint Pál írja: „közöttetek”) történik a fáradozás. Az Ige, az ima és a közösségi élet a lelki munka elsődleges eszközei. Bár egyre többen igényelnek és kínálnak lelki gondozást különböző terápiás helyzetekben és módszerekben, minél távolabb kerülnek a hívó közösség életétől az ilyen „szolgáltatások”, annál inkább leértékelődik mindaz a jó, amit a megváltottak közösségének kínál ma is a Szentlélek.

„Előjáróitok az Urban” – írja a gyülekezeti munkásokról Pál. Az evangéliumokat olvasva, a fáradozó Jézust figyelve, Üdvözítőnket látjuk munka közben. A figyelmessége, a tapintatossága, a szeretete, a bölcsessége és az ereje nem emberi, de mégis követhető. Követhető, ha az Urban él a lelki munkás. Így van, és csak így legyen „státusza” a gyülekezetben! Az Úr Jézus Krisztusnak kijáró tisztelet engedelmes szolgáló megbecsülésében realizálódhat, mint ahogyan embertársainkat szeretve szerethetjük Istent is.

Hogy miért éppen az intést említi meg Pál a sokféle lelki munka közül, azt igazán nem nehéz megértenünk. A helyén való intés különösen sok fáradsággal jár (mert az nem egy dörögdelmes prédikáció, vagy diszkrét elmarasztalás), és a tanácsolt „megbecsülés” a helyreállást irányító közös útszakasz elengedhetetlen feltétele.

A gyülekezet emberek közössége. Bűneink és gyengeségeink ellenére haladunk, egy irányba, a közös jó felé, amennyiben vezethetőek vagyunk. Krisztus ajándékai az „Urban előjárók”, akik érettünk is fáradoznak.

Novák József

105. KÖZGYŰLÉS

folytatás az 1. oldalról

testvérnő igei szolgálatának írásos változatát elolvashatjuk itt a lapunkban.

Szombat délelőtt a közgyűlés ülésezett. Az ott elhangzott jelentések, szolgálatok közül néhányat el is olvashatunk a következő oldalakon. A három évenként sorra kerülő választások ideje is most érkezett el. A választást a jelölő bizottság elnöke *dr. Szenohradszki János* testvér vezette, melynek eredményeként a közgyűlés elnöknek *dr. Herjeczki Géza* korábbi elnököt, alelnöknek *Sza-*

Szombaton, az ebéd előtt tartottuk meg a hagyományos táborozás-nyitó zászló-felvonást, himnuszok éneklését és a zászlós felvonulást. Ennek során hálát adtunk azért is, hogy a táborban ez immár az 52-dik alkalommal történhet.

A **szombat esti** istentiszteleten a szolgálatokat *Gerstner Kornél* ifjúsági elnök vezette. A főtémánkhöz két igei szolgálat is kapcsolódott. *Vadász János* testvér bizonyágtételében hithősét, *Ésaiást* állította elénk, egyúttal azt ajánlva nekünk is, hogy hozzá hasonlóan válaszoljunk mi is így Urunk megbízásaira: *Itt vagyok, engem küldj! Lukács János* test-

hősről, *Nehémiásról* szóló igehirdetéssel táplált bennünket lelkileg Urunk. (*Gergy István* testvér igehirdetését egy későbbi időpontban lapunkban is közölni fogjuk.)

Az istentisztelet végén került sor szövetségünk tisztségviselőinek beiktatására, melyet *Kulcsár Sándor* tiszteletbeli elnök testvér végzett.

A **vasárnap esti** istentiszteleten az angol volt a hangsúlyos nyelv. Egy Saskatchewan-i, de magyar származású zenei-misszionárius család, *Szakács* testvérek – *Curtis és felesége*, valamint

Az úrvacsorai asztal körül. Jobboldali kép: Szövetségünk és az alszövetségek választott tisztségviselői a beiktatáskor, balról: Fűr Anikó, Mikó Ildikó, Herjeczki Éva, Lukács Erzsébet, Torma Irénke, Balla Zsigmond, Szabó István, Herjeczki Géza, Püsök Dániel, dr. Szenohradszki János, Kulcsár Sándor, második sor: Balla Sándor, Fűr Béla, Gerstner Kornél, Lukács Péter és Csercsa Tamás.

A következő 3 évre választott szövetségi vezetők: Balla Zsigmond pénztáros, Herjeczki Géza elnök, Szabó István alelnök és Püsök Dániel titkár. Jobboldali kép: a gyermekek szolgálata, vasárnap délelőtt.

bó István korábbi alelnököt és titkárnak *Püsök Dániel* torontói lelkipásztort választotta. A közgyűlés a szövetségi pénztárossal kapcsolatos választási rendet módosította. Az elnökség negyedik tagja továbbra is *Balla Zsigmond* pénztáros testvér.

A 105-dik közgyűlés nem csak békeségben zajlott, de meghatározta a következő évre vonatkozó missziós terveinket, és döntéseivel lehetővé is tette azok kivitelezhetőségét. Az Úr segítségét és vezetését kérjük ahhoz, hogy terveink valóban megvalósuljanak.

vér hithőse *Jákób* volt. Igehirdetésének meg (vagy újra) hallgatását szeretettel ajánlom olvasónknak. (link a 2. oldalon)

Vasárnapunk olyan volt, amilyen csak a rámai táborban szokott történni. Áldások gazdag folyói áradtak – legalábbis azok számára, akik erre vártak, erre készen voltak. Többnyire ilyen testvérekkel volt tele teljesen a tábori kápolna.

Egy rendhagyó stílusú imaórával, *Ámós* próféta igéin és *Novák József* testvéren keresztül érkező üzenetekkel indult, majd *úrvacsorával* végződött a délelőtti tisztelet. Közben ének és fúvószenekari számokkal, majd egy újabb hit-

7 gyermekük – énekes-zenés szolgálataival kezdődött az este. Az ígét *Rev. Ken Kelly*, amerikai lelkipásztor hirdette, melynek során egy ritkán emlegetett hithőst állított elénk, *Kálebet*, mint aki tökéletesen követte az Urat.

A 105-dik közgyűlés és az 52. tábori konferencia ugyan véget ért, de a tábor nem néptelenedett el hétfőn. Bár az idősebb generáció útra kelt, gyermekeinket és fiataljainkat ott hagytuk, hiszen hétfőn kezdődött az egy hetes *gyermek és ifjúsági táborozás* – melyről szintén részletes beszámolót közlünk lapunk

Elnöki jelentés az ÉAMBSz 105. közgyűlésén (részletek)

Az én hithősöm ezen a közgyűlésen Jeremiás próféta. Hadd kezdjek két igeverssel jelentésemhez,;

Mielőtt az anyaméhben megalkot-talak, már ismertelek, és mielőtt az anyaméhből kijövé, megszenteltelek; prófétának rendeltetek a népek közé. (1,5) Mert én tudom az én gondolatimat, amelyeket én felöletek gondolok, azt mondja az Úr; békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kíváncsot véget adjak néktek. (29,11)

A dolgok úgy kezdődnek, hogy Isten választ magának embert és embereket. Anélkül nincsen gyülekezet, nincs misszió. Ahogyan Jeremiást, úgy engem, téged, mindannyiunkat akik már az Övéi vagyunk, Ő választott. Személyesen, szolgálatra hívott; feladatokat adott nekünk.

De milyen egyszerű, hogy nemcsak magunkról beszélhetünk. Sokkal nagyobb a távlat, amit Isten felmutat. Közösségről beszél. Tudom az én gondolatomat, nemcsak felőled, Jeremiás, hanem az én népem felől is. Istennek terve van népével is. Elhívott testvérek vagyunk itt mindannyian, és olyanok, akik azt is látjuk, hogy a közösségünkre nézve is van terve; jó, békességes terve. Terveit az Úr véghez is viszi.

Szövetségünk a 105-dik évébe lépett. Az első közgyűlés 1908. áprilisában volt. Most nem ilyen messzire, csak az elmúlt évre tekintünk vissza.

Gyülekezeteinkről

Hála az Úrnak, vannak gyülekezeteink, és élnek ezek a gyülekezetek. Kilenc (esetleg tíz) gyülekezetéről beszélhetünk. Nem nagy gyülekezetek ezek; nem a számokról szól a missziónk, hanem a szolgálatukban hűséggel megálló gyülekezekről... *Alhambra, Chicagó, Cleveland, Detroit, New York, Palm Bay, Santa Monica, Torontó, (Kipling,) Melbourne.* A szórványból is vannak közöttünk testvérek (Members at Large), örülünk nekik is.

Néhány mondatban konkrét, gyülekezetekhez kapcsolódó eseményről:

A *clevelandi gyülekezet* diakónus

következő oldalain, vagy ha most nem, a következő számban.

Szép volt együtt. Hála az Úrnak, köszönet a másokért fáradozóknak, közöttük elsősorban a torontói testvéreknek.

Máté

avatást rendezett, májusban, amire Kulcsár testvért és engem hívtak a szövetség részéről. A clevelandi testvéreknek eddig nem volt diakónusa; most hármat választottak erre a szolgálatra. A választás és a beiktatás megtörtént. Miután jártunk ott Kulcsár testvérral, és tegnap a küldöttek beszámolóit is hallottuk, kérem a testvéreket, hogy kísérjék imádságaikkal a clevelandi gyülekezetet. Adja az Úr, hogy helyükön álljanak és szolgálatukat örömmel végezzék az előjárók, a diakónusokkal, és az egészségileg gyengélkedő, de a szolgálatát végző lelkipásztorral együtt.

A *Melbourne-i gyülekezet* lelkipásztort hívott, *Horváth Ferenc* margittai lelkipásztor személyében. A hivatalos ügyek haladnak és remélhetőleg a nyáron Melbourne költözhetnek, ahol már nagyon várják őket a testvérek.

A *szórvány misszióval* kapcsolatban most csak Kelownát és Louisvillét említem meg. *Louisville-ben Kulcsár Attila és Bogdán Zoltán* testvérek munkálkodnak. *Kelownából* – a nagy távolság ellenére közöttünk van (az egykori torontói) Krasznai család. Itt is örömmel köszöntjük *Krasznai Béla* testvért, a kelownai gyülekezet vezetőjét.

A *rámai tábornak* is örülünk – a gyülekezetek mellett a tábor is szinte úgy működik, mint egy gyülekezet, nyáron legalább. A munka terhe a torontói testvérek vállán van, de a szövetség is jelentős terhet vállalt és vállal a működésében.

Az ifjúságról

Hála az Úrnak, van ifjúságunk; élnek, munkálkodnak a fiatalok. A legutóbbi 3 találkozójukat Detroitban, Chicagóban és Clevelandban rendezték. Mindhárom igen látogatott alkalom volt. A legutóbbin egy erdélyi vendéglelkipásztor, *Véress Éfraim* szolgálatainak is örültek a fiatalok. Pozitív visszhangja volt vendég testvérünk szolgálatainak. Az őszi ifjúsági találkozót Torontó rendezi.

Női, férfi és lelkipásztori szövetség is működik a nagy-szövetségben belül. Az ő szolgálatukért is imádkozunk.

A szövetségi munkáról

Két fronton, két bizottságban folyik a szövetségi munka. A Végrehajtó Bizottságot az elnök, a Missziós és Jótékonyági Bizottságot a mindenkori szövetségi alelnök vezeti. A bizottságok évente kétszer üléseznek. *Szabó István* testvér hűségesen végezte szolgálatát a gyüle-

kezeti küldöttek alkotta u.n. „nagy-bizottságban”. Örülök annak, hogy bizottsági alkalmaink majdnem 100%-os jelenléttel folynak.

Szolgálatunkhoz *anyagiakra* is szükség van. A szövetség anyagi helyzete stabil, s ez az elmúlt 3 éven át is így volt. El tudtuk végezni mindazokat a missziós terveket, melyeket kitűztünk magunknak. Az Úr talán még ennél több feladatot is bízna ránk – bizonyára hirtünk függvényében.

Az *elnökség* az elmúlt 3 évben elvégezte a rábízott feladatot. *Szabó István alelnök, Novák József titkár és Balla Zsigmond pénztáros* testvérral jó egyetértésben végeztük feladatainkat. Ez nem azt jelenti, hogy mindenben egyetérttünk, de ilyenkor megbeszéltük; sok telefon és e-mail áll a mögött, hogy tovább tudtunk haladni.

Az Evangéliumi Hírnökről

Szövetségi munkánkhoz tartozik, hogy van egy lapunk, az Evangéliumi Hírnök. Újságunk rendszeresen megjelent ebben az évben is, ez a lap 104-dik évfolyama. Összefogja a gyülekezeteinket és beszámol azok életéről. Bár van Facebook és más modern kommunikációs felület is, ennek ellenére lapunk folyamatos forrást jelentett és jelent ezután is szövetségünk számára. (Keressetek meg például a Facebookon egy fél évvel ezelőtti képet, vagy bejegyzést, nem biztos, hogy sikerülni fog.) Az EH-ben megjelent írásokra hivatkozott például a chicagói gyülekezet jubileumán *Lukács testvér*, amikor a 25 évre, vagy akár a 100 esztendőre tekintett vissza néhány hónappal ezelőtt. Amíg megmarad a lapunk ez így lesz ezután is.

Az Evangéliumi Hírnök összeköt az óhazai testvérekkel, sőt a világ minden táján élő magyar baptistákkal is. *Távol és mégis Közel* – ez a címe az egyik rovatunknak, melyben távoli testvérekről olvashatunk lapunk hasábjain.

Külföldi kapcsolataink

Személyes és hivatalos kapcsolattartásnak jó keretet ad a MABAVISZ, melynek alapító tagjai vagyunk. A legközelebbi gyűlésünkön, amit a *Reménység Fesztivál* miatt májusról augusztusra halasztottunk, a mi szövetségünk veszi át a soros elnökséget.

Októberben egy rendkívüli vezetőségi gyűlést hívtak össze budapesti testvéreink, amire a kéthetes határidő ellenére elmentem. A Magyarországon akkor hozott új egyházi törvényről az otthoni-tól eltérő véleményünk volt és van azóta

is. Véleményünknek ezután is hangot adunk, ami azonban nem személyek ellen fogalmazódik, hanem biblikus elvek mentén alakul. *Világtalálkozó* rendezésére most az erdélyi testvérek lennének soron. Valahogy nehezen alakul, de bízunk benne, hogy hamar sor kerülhet rá. Ha nem 2013-ban, akkor a következő esztendőben.

Füredi Kamilla misszionáriusról

A kapcsolattartással és ügyei intézésével kezdettől fogva engem bíztak meg a testvérek. Valaki úgy mondta, hogy önként vállaltam el ezt a feladatot. Mind a kettő igaz. Igen, szívesen közvetíték ebben a missziómunkában, amit testvérünk végez. A *Biblia Iskola Teológiai Szeminárium* má fejlődött az utóbbi esztendőben. Közel 100 missziómunkást képeztek ki az idő alatt, mióta Kamilla testvérnő *Sierra Leone*-ban munkálkodik. Imaház és iskola is épül, miközben ott szolgál, amiben nem kis része van neki is. Szövetségileg és személyesen is támogatjuk szolgálatát. Füredi testvérnő szeretettel köszönti a közgyűlést, köszöni és kéri továbbra is a támogatásunkat, amennyiben ezt megtehetjük.

Köszönöm a testvéreknek a három éven keresztül tapasztalt bizalmat, szolgatársaimnak az elnökségen belül, és a gyülekezetek testvérisége részéről is. A Közgyűlés végén választások is lesznek. Döntéseiben az Úr vezesse közösségünket! Ez az imádságom és kérésem. Szívesen átadom a szolgálatot másnak, vagy amennyiben a második három éves időszakra újráválasztásának, azt is szívesen elfogadom.

Urunk áldása kísérje továbbra is szeretett szövetségünket, s az észak-amerikai magyar baptista missziót.

Herjeczki Géza elnök

Az elnökség beszámolóit tartja. A fúvósok és az énekkar szolgálatait Kis Endre, illetve Fűr Béla vezeti.

Titkári jelentés a 105. közgyűlésen

Kedves Testvérek,

A legnagyobb baptista szövetség a gyülekezetek küldötteit – történelmi okokból – „üzenőknék”, „hírt vivőknék” nevezi. A Déli Szövetség taggyülekezetei egy kontinens nagyságú területről üzennek a választott vezetőknek és egymásnak. Üzenetük sokfélesége a gyülekezetek sokféleségét tükrözi. Nem egy irányban történik csak ez, mert a közösen szerzett tapasztalatok, az együtt végzett munka tanulságai, a szolgálati lehetőségek, a célok és feladatok helyi ismertetése is a messangerek feladata.

A MJB-ban kétszer volt lehetőségük a gyülekezetek küldötteinek arra, hogy átadják az üzenetet otthonról. A Jegyzőkönyv legjelentősebb részét képezik a beszámoló a helyi közösségek életéről. Bizonyoságok ezek Isten kegyelméről, ahogyan azt átértük és megértettük a gyülekezeti közösségekben, ahol élünk és szolgálunk. Együtt is örülünk az áldásoknak. Hallottunk a kihívásokról is, amik a mi gondjaink is már, mert testvérek vagyunk. Tanultunk egymástól, mert az üzeneteket hallva és olvasva, a sajátosnak vélt helyzetekből is hasznos tanulságok vonhatók le.

Az üzenők nem csak a saját élményeikkel térnek vissza gyülekezeteikbe. Magukkal viszik a közösen megfogalmazott célokat is. Ezek olyan feladatok, amiknek a felelős fővállalása bizonyítja, hogy valóban szövetség vagyunk-e, önálló baptista gyülekezetek közössége, amelyek egy kontinensnyi területen élnek ugyan, de összefogtak, hogy az evangélium üzenetével hathatósabban szolgáljanak a missziómezőn. A MJB-ban megfogalmazott javaslatok, amikről hamarosan szavazunk, ennek a két irányban történő üzenésnek a gyümölcsei. Ha felvállaljuk őket a szavazatunkkal, akkor tartsuk hívó kötelességünknek ismertetésüket a saját gyülekezetünkben, és tegyünk meg minden tőlünk telhetőt a megvalósításukért.

Mint a szövetség titkára jelentem a közgyűlésnek, hogy az elmúlt év során szövetségünk elnöksége a megbízásának eleget tett mind a szövetség bizottságai felé, mind pedig az állami hatóságok irányában. A három év során összegyűlt anyagot, ami mindezt dokumentálja, rövidesen elküldöm New Yorkba, hogy szövetségünk levéltárába kerüljön, megőrzésre.

Köszönöm a megbízást a titkári szolgálatra, ami a mai napig szólt, és aminek igyekeztem felelősséggel eleget tenni. Fájlalom és bocsánatot kérek érte, ha megbántottam testvéreimet a szavaimmal, netán a tetteimmel. Ha az elkövetett sértést nem rendeztem eddig, kérem, adjanak lehetőséget rá. Ígérem, hogy a ma megválasztott titkár segíteni fogom szolgálatát jó ellátásában.

(Beszámolója végén a titkár testvér megemlékezett azokról, akiket az Úr elszólított közülünk tavaly július óta.)

Novák József titkár

GYERMEK ÉS IFJÚSÁGI HÉT A TÁBORBAN RÁMA, 2012. július 2 - 8.

Világnézet

Idén nyáron is szép számmal gyűltünk össze az ifjúsági és gyerekhétre a rámai táborba, amit szokásunkhoz híven a konvenció utáni héten tartottunk meg július 2-8 között. *Novák József* testvér a 16 év fölötti fiatalokkal foglalkozott, míg *Gerstner Kornél* a 13-16 év közötti korosztályt vezette. Beszámolóm a fiatalokkal való foglalkozásra terjed ki, a gyermekek közötti munkáról mások fognak írni.

A délelőtti program énekléssel kezdődött, a napi áhitatot és imára buzdítást fiataljaink egymás között osztották be. *Lukács Péter* (Chicago), *Szabó Ádám* (Chicago), *Juhász Róbert* (Detroit), *Dan Benjámin* (Toronto) és *Szabó Abby* (Chicago) szolgált bizonyásgételekkel és imára buzdító bátorításokkal. Imaóra után *Novák* testvér tanításait hallhattuk arra vonatkozólag, hogy mit is jelent a világnézet a fiataloknak. Megtanultuk, hogy mindeninek van egyfajta világnézete, és nagyon fontos, hogy a hívők világnézetének az alapja Isten ígéje legyen. Azt is megtanultuk, hogy a világnézetünk egyfolytában bővül, ahogy tanulunk, ismereteket szerzünk - akár a gyülekezetben, akár az iskolában. *Novák* testvér egy „toolbox” – hoz (számos ládához) hasonlította a világnézetet. Ahogy néha speciális szerszámmra van szükségünk egy munka elvégzésére, ugyanígy speciális tudás kell, amikor döntéseket hozunk, akár továbbtanulással kapcsolatban, akár párvalasztással kapcsolatban - amikre remélhetőleg az ige fényében keressük a választ.

A délelőtti tanítások során arról is beszélünk, hogy a „privát” életünket nem lehet a „public”-tól elválasztani. *Novák* testvér *Luther* egyik idézetét osztotta meg velünk: „Our occupations are God's masks.” Utalva arra, hogy bármit csinálunk az életben - munkahelyen, iskolában - meg kell élni hitünket, hogy a Krisztus természetét láthassák meg rajtunk.

A csoportos beszélgetések alkalmával a napi tanítás mellett a fiatalabb csoportban ezekről a gondolatokról beszélgettünk: (mivel angolul folyt a beszélgetés, a napi témákat itt is angolul sorolom fel)

Monday: *The Message of God; The Mystery of God and The Miracles of God*
Tuesday: *The Truth of God and The Teachings of God*

Wednesday: *The Wisdom of God, The Work of God and Worship*

Thursday: *Trip to Wonderland*

Friday: *Friendship, Forgiveness and Fear*

A beszélgetések mellett játékokat is szerveztünk, amin keresztül megtanulhattuk, hogy a Jó Isten hogyan akar vezetni minket, és milyen terve van a jövőre vonatkozólag.

Ebéd után a fiatalok többsége sportolni kezdett, illetve a Couchiching tó enyhe hullámain élvezhette. A focizás mellett röplabdázás, kis kosárlabdázás és ping-pong bajnokság is volt. Kitűnő idő volt vízi-biciklizésre, kajakozásra, csúszdázásra és az új trambulint is nagyon élvezték a fiatalok. Köszönjük mindazok segítségét, akik anyagilag is hozzájárultak annak megvételéhez!

Csütörtökön a fiatalok a Canada's Wonderland Park-ban voltak, ami a magyarországi vidámparkoz hasonlítható, csak magasabb és izgalmasabb hullámvasutakkal. *Püsök Dániel* testvér és én főleg csak imádkoztunk és szemmel követtük fiataljainkat. Azért egy-két dolgot mi is kipróbáltunk, és több víziakrobata műsort is megnéztünk.

A táborozás egyik különlegessége volt, hogy délutánként jelbeszéd (sign-language) tanfolyamon vehettünk részt, amit *Ken Kelly* lelkipásztor és családja tartott. Ő Alabamából érkezett a táborba a családjával együtt és két este is szolgált a fiataloknak, valamint a délelőtti csoportos beszélgetéseken is részt vett. Hétfő este megtérésének történetét osztotta meg velünk, szerda este pedig a „4th of July” ünnephez kapcsolódva arra emlékeztetett, hogy annak idején milyen „alapokra” építették fel országunkat, az Amerikai Egyesült Államokat. Imádkoztak az akkori vezetők, és a bibliai alapokat nagyon fontosnak tartották.

A másik különlegesség és öröm mindannyiunknak a *Szakács család* szolgálata volt, amit egész héten élvezhettünk. Hét gyermekükkel együtt vettek részt a táborozáson és családi zenekarukkal többször is szolgáltak közöttünk, valamint tanulságos báb-jelenetekkel.

Végezetül szeretném megköszönni a vezetőknek a szolgálatot, a szülőknek, hogy gyermekeiket elengedték a táborba, és imában meg anyagiakban is támogatják őket. Külön köszönjük a Szövetség extra támogatását is, így sokkal több gyermek és fiatal tudott részt venni a táborozáson.

Jövőre is sok szeretettel várunk mindenkit!

Gerstner Kornél

ALHAMBRA

Július 15.-én különösen szép ünnepség sorozatban volt része az Alhambrai Magyar Baptista Gyülekezetben jelenlevőknek.

Az istentisztelet magasztalással kezdődött; lelkes, fiatal dicsőítő csapatunk hívott mindenkit Isten elé énekel. Mivel sok magyarul nem beszélő vendég volt az énekek angolul is zengtek.

Aztán a "szokásos módon" köszöntések következtek. A jelenlevőket *Novák József* lelkipásztor testvér köszöntötte, külön-külön kitérve minden kedves vendégre. Ekkor következett be az első ünnepi esemény:

Egy kedves fiatalember, aki már ismerős az alhambraiaknak - hiszen többször részt vett istentiszteleteken és közösségi alkalmakon - szót kért. Testvérünk, *Jimi Adams*, előzőleg egyeztetett a lelkipásztorral, hogy szeretne pár szót szólni a gyülekezethez. Bizonyásgtevésében elmondta, hogy mint hívők Krisztus családjához tartozunk, és ezért úgy érzi itt kell megosztania gondolatait, terveit. Hálás szívvel beszélt arról, hogy tavaly ősszel megismert egy lányt, kinek jelenlétében készíttetve érzi magát, hogy jobb ember legyen és akit ő nagyon megszeretett és ezúttal szeretné megkérni a kezét. *Novák Eszter* válasza igen volt. Gyönyörű gyűrűvel pecsételték meg szándékukat. Az eljegyzés után köszönthettük Jimi szüleit is akik a meglepetés sikere érdekében eddig a karzaton "rejtőzködtek". Jó volt együtt örülni az ifjú jegyes párral és a szülőkkel. Köszönjük, hogy megosztottátok velünk életetek ezen lépését. Jó "egymásra hangolódást" kívánunk.

A jegyes pár és a boldog anyuka.

Jobbra: a gyülekezet éneklés közben és az ebéd során.

Arany menyegzőt ünnepeltünk az istentisztelet második részében. Az eljegyzés méltó bevezetése volt egy ilyen alkalomnak. Egy megerősítés, hogy ha Istennel kezdjük a házasságot és engedjük, hogy része legyen az életünknek, döntéseinkbe bevonjuk Őt, akkor évek múltán lesz mire vissza nézni, mint a *Tagai házaspárnak*.

Tagai István és Erika 50. házassági évfordulójukat ünnepelték. Örömkben az egész gyülekezet osztozott. Sok vendég jött el, hogy együtt adjunk hálát az 50. évért. A gyülekezet nevében a lelkipásztor köszöntötte az ünneplő párt és ismertette életük legfontosabb megállóit a jelenlevőkkel. Erika testvérnő az 56-os forradalom idején kis lányként kényszerült menekülni szüleiével és testvéreivel. István testvér barátaival vándorolt ki a szabadság földjére. Kanadában telepedtek le, ott találkoztak és házasodtak össze 1962-ben. Pár év múlva átköltöztek Kaliforniába. Az alhambrai gyülekezetben találtak lelki otthonra és itt szolgálják Istent. Tagai testvér sokáig volt a vezetőség tagja, besegített az imaház körüli munkálatokban is amikor tehette. Erika testvérnő versmondással és énekekkel szolgált a gyülekezet felé és segítette a női kör munkáját is.

Az ismertetőt követően *Kardos Márta* énekel köszöntötte a család nevében testvérét és férjét. Az ének szólott *dr. Szenohradzski János* testvér kísérté orgonán.

Testvéreink frigyét Isten három gyermekkel és 8 unokával áldotta meg, akik szeretettel beszéltek szüleik házasságáról.

Az igehirdetés fő témája a Hála volt. *Novák testvér* a 100. Zsoltár alapján hirdette az igét. Kihangsúlyozta, hogy egy olyan világban élünk, ahol pillanatok alatt elér hozzánk a negatív hír, a világ bármely pontjáról, és fontos, hogy Isten gyermekei hangosak legyenek a hálamondásban. Sokszor nekünk is a panaszkodás hangos, de halk vagy néma a hálánk, mikor jól megy dolgunk. Ne legyen ez így, hanem mondjuk hango-

A Tagai házaspár esküvőjük napján és 50. házassági évfordulójukon.

san hálánkat, hiszen a hála ragályos, és egyre többen leszünk hálamondók. A prédikációt *Halász László* testvér angol nyelvre tolmácsolta az amerikai vendégeknek való tekintettel.

NEW YORK

Nagy örömnepnek lehettünk szemtanúi mindazokkal a vendégekkel, akik eljöttek, hogy velünk ünnepeljenek június 17-én a New York-i Egyes számú Magyar Gyülekezetben. A délelőtti istentisztelet keretében nyolc fehér ruhás pecsételte meg hitét a bemerítés által, melyet helyi lelkipásztorunk *Dr. Gergely István* végzett.

Erre az alkalomra meghívtuk *Püsök Dániel* torontói lelkipásztort, aki a 2Sámuel 22:31 alapján hirdetett ígét, kiemelve a bemerítés jelentését és fontosságát. Egy drámai ünnep (fehér ruha!), de nem szabad megfeledkeznünk az Ur Jézusról, rá kell tekintsünk, hogy áldást és kegyelmet merítsünk igéjéből. Hiszen Ő követhető példát hagyva bemerítkezett, hogy azonosulni tudjunk vele. A bemerítés egy szellemi élmény is, amikor megnyílik a menny, leszáll a Szentlélek és megszólal az Atya: „*ez az én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm*”.

Az alámerítésben találkozhatunk a halál, születés, tisztulás és a lelki záródoklás ígéretével. Meghalunk a múltnak, eltemetjük az ő embert, melyet egy új élet követ. Megtisztulva megyünk tovább zárandok utunkon, amíg célba érkezzünk. Szeressünk, szolgáljunk az Úrnak az új tagokkal együtt, mindhalálig, hogy majd boldogan hazaérkezzünk a Mennyei Hazába!

Istentisztelet után a Tagai család a Szin család segítségével fejedelmi ebéddel látta vendégül a gyülekezetet. Az ebédlő díszben állt, az asztalok telis tele voltak finomabbnál finomabb falatokkal. A fogadás során az elmúlt ötven évről kép vetítés is volt; testvéreink életét szépen bemutató képsorozatot láthattunk.

Az ebéd során került sor a harmadik ünnepre; köszöntöttük Sramkó Károly testvért 99. születésnapja alkalmából! Károly bácsi örömmel mesél fiatalságáról, utazásairól; részt vett a háborúkbán. Ha kérdezzük mindig jól van, még ha épp gyengélkedik is. Tavaly (98 évesen) Éva néniel, hűséges segítőtársával, egy Hawaii kiránduláson is részt vettek.

Szívünk telve van hálával ezért a napért, az ünnepeltekért és gyülekezetünkért. Örülünk, hogy ilyen esemény-sorozatban lehetett részünk. Isten áldását kívánjuk minden résztvevő és olvasó számára.

Őri Kulcsár Ibolya

Az igehirdetés után elhangzott az énekhar éneke: „*Kik ezek itt fehérben*”, ami után maga a bemerítés következett. Ezután kézrátétellel imádkoztak a frissen bemerítkezett új tagokért: *Püsök Dániel, id. Kulcsár Sándor és Dr. Gergely István* lelkipásztorok.

Még a délelőtti istentisztelet keretében úrvacsorához is járultunk az új tagokkal együtt. Sok minden lezajlott ezen a délelőttön, mégsem tűnt hosszúnak, mert minden mozzanat egyedi áldást tartalmazott. Istennek hála érte!

A bemerítkezők: Szabó Sámuel, Deák Norbert, Kulcsár Kati, Osváth Ági, Gergely Ruthie, Lipták Naomi, Halász Betti és Moldován Zoltán.
Lelkipásztorok: Püsök Dániel, Dr. Gergely István és id. Kulcsár Sándor.
A lenti kép a délutáni, apáknapi ünnepélyen készült.

A délutáni istentisztelet alatt köszönetek hangzottak el az új tagok felé és nem utolsósorban az édesapák felé is, hiszen *Apáknapi* volt. Köztük *Vékás Erzsike* testvérnő is, aki a *Szatmárnémeti* gyülekezetből érkezett közénk, arra buzdítva az édesapákat az ige alapján, hogy ne ingereljék gyermekeiket. A délutáni igehirdetést is vendéglelki-

pásztorunk, *Püsök Dániel* tartotta, az 1Mózes 27:18-29 alapján. Az édesapa példájának nagy hatása van a családban, áldást vagy átkot is hozhatnak gyermekeikre. Szükséges, hogy legyen fizikális érintés, simogatás, hogy érezze a gyermek az apa jelenlétét, közelségét! Alkalom adtán dicsérje meg gyermekét, adjon bátorítást szavában! Kíváncsion áldást, eredményes, sikeres jövőt gyermekeinek! Legyenek a gyülekezeteinkben élő édesapák, a mi édesapáink is, áldások a család számára!

Hálásak vagyunk Istennek ezért a napért, amikor különleges áldásban részesített, és örülünk annak is, hogy sokan eljöttek, hogy örömmel osztozzanak. Isten áldja meg az új tagokat és mindazokat, akik itt voltak ezen a nevezetes napon, hogy tudjunk mindvégig hűek lenni az Úrhoz!

Erdei Gabriella

Our Heroes of Faith

The above title was the focus of our central thoughts in Rama 2012. During our testimonies, we discussed our personal heroes of the Bible. My hero from the Old Testament is the prophet Isaiah. He was in my thoughts when I repeatedly felt called to full-time ministry.

Rev. John Vadasz Hunter preaching

When I left Hungary in 1957, I read Isaiah 6:6-8, "The Lord, saying WHOM SHALL I SEND? WHO WILL GO FOR US? THEN SAID I, HERE AM I! SEND ME."

After arriving in Canada and then later, in the United States, I was able to work in my trade after various manual labor jobs. I was blessed with a position in the construction business and had decent wages when our youngest child, Ramona, was born. We were able to purchase a nice home and while appreciating our blessings, I still felt called and remembered, "WHO WILL GO FOR US?" I gave the answer, "Here am I, send me." For many nights afterward, I could not sleep remembering what I promised. After giving it much thought and spending a lot of time in prayer, I sent my application to Golden Gate Baptist Theological Seminary in Mill Valley, California located close to San Francisco. I was accepted as a student in the theological program which is usually something people older than I apply for.

We sold our home and moved into the student housing complex for seminary students. I decided to try to get some part-time work connected to construction and thought I would get a job as a draftsman in a structural engineering office. Due to strikes in the construction field, nothing was available. Finally, I was able to find work in the seminary garden maintenance department for \$1.50/hour. There is much more to add here

regarding the loving and merciful hand of God guiding us along our journey at Golden Gate, but this article would be too long.

After I graduated from the seminary, the Southern Baptist Convention invited me to a position in the Language Missionary Department to serve among Hungarians. Once, I was asked to visit a Hungarian inmate serving time in San Quentin Penitentiary. I thought, "Lord, I was called to preach, not to go to jail." Then, I was reminded of the words I replied to the Lord, "Here I am, send me." Should I go? I remembered during the last judgment, "I was....in prison and ye visited me not." So, I went to jail under His command.

Another memory I have of being called to minister in a difficult situation was when I was asked to visit a mental hospital far away from my home. A nurse called in the name of a Hungarian man who could not speak English. All I could think was, "Lord, I was called to preach. I don't want to visit crazy people in the hospital." I remembered the verse, "I was sick and you visited me not." And once again, I went. To my surprise, I found a man with whom I used to attend school. We attended the same technical school and university of structural engineering in Hungary! To be brief, I discovered he could not speak English. Apparently, there was an incident where he got nervous and very upset and he was taken to the mental hospital. I requested that the director of the hospital administer another evaluation exam during which I would interpret. The results showed that he did not belong in the mental hospital and he was able to return to Hungary and began working as a structural engineer once again.

On another occasion, the Southern Baptist Convention asked me to serve in Romania. Again, I heard the verse, "HERE AM I, SEND ME."

I thought, "Lord, you send me to the gypsies, but they don't want to listen to the sermon, they don't want to change their way of life. Why should I waste my time on them?"

Again, I heard, "I was hungry and you gave me no food. I was naked and you clothed me not." So, I answered the call and went. Many of them accepted the Lord Jesus Christ and were baptized. They began attending church, building new churches, and starting new congregations. They now sing in a four tone choir and have a mandolin orchestra. At the beginning, many church members thought they would not be together for long. They have been

Sierra Leone

Ho, my comrades! See the signal waving in the sky!

What a surprise! I never heard that song in English, but I knew it in Hungarian. When I was young, I liked to sing that song sitting around blazing campfires with my friends. The new group of graduates at the town of Bo didn't know how deeply they touched me with their singing. They renewed my spirit with the message:

"Hold the fort, for I am coming, Jesus signals still: Wave the answer back to heaven by thy grace we will!"

Anyhow, that graduation was very special. The graduates started their studies as students of the Baptist Bible School, but finished as students of the Baptist Theological Seminary. This is a great development in Sierra Leone: that we can finally talk about Baptist Theological Seminary. Presently, we have five campuses which are located in the town of Freetown, Lunsar, Makeni, Bo and Kono. The Annual Convention approved to buy a land and start to make plans to build our own seminary building near Freetown, but until then, we will continue teaching in different church buildings. Please pray that our dreams would be fulfilled in the near future.

There were great changes in the leadership of the Baptist Convention of Sierra Leone. A new general secretary and president were elected at the Annual Convention. Unfortunately, one brother (who got around 3 % of the votes) was so upset at the outcome of the election that some people from his church sued the Convention. The case went to the High Court, but after several months, the plaintiffs had withdrawn their complaint. Please pray for the new leadership and also for the aggrieved party. They belong to one of the richest churches of Freetown and had decided to withhold their financial support from the Convention because of the new leadership.

gathering for more than twenty years! Praise the Lord!

"HERE AM I! SEND ME." These are the words of Isaiah, my hero.

Will you say this when He calls you again?

By John Vadasz Hunter

Please pray for the building projects of the Prince of Peace Baptist Church. Thanks to the Lord, we had already finished the small Primary School and are just waiting for permission from the Education Ministry to open the school. Unfortunately, however, we are having difficulties finishing our prayer house even though we were able to make some progress this year as well.

Listening to the news, I know that there are serious problems in Colorado due to the fire and in the East Coast because of the storm. I am sorry that some of you are without electricity and I know that you are not used to that. Let me encourage you with the words of the great hymn whose writer was inspired by an incident of the American the civil war:

Ho, my comrades! see the signal waving in the sky! / Reinforcements now appearing, victory is nigh. Refrain: *"Hold the fort, for I am coming," Jesus signals still; / Wave the answer back to Heaven, "By Thy grace we will."*

2. See the mighty host advancing, Satan leading on; / Mighty ones around us falling, courage almost gone! Refrain

3. See the glorious banner waving! Hear the trumpet blow! / In our Leader's Name we triumph over ev'ry foe. Refrain

4. Fierce and long the battle rages, but our help is near; / Onward comes our great Commander, cheer, my comrades, cheer! Refrain

Tomorrow is July 4th and I hope I can send out this prayer letter. The Internet works very slowly nowadays. I want to wish all Americans and Hunglish (i.e. Hungarian-American) friends a very nice Independence Day. Have a nice July 4th!

The Lord bless you and keep you...

Gabriella Kamilla Furedi

HONORARY AND MEMORIAL FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

The initial deposit is the money donated in memory of *Ernest J. Kish*. Please consider to contribute to this fund. Send money to the Treasurer (see address on page 2).

Példaképeink a hit tanulásában (Zsid 11)

A tanulás elsődleges formája az utánzáson alapuló gyakorlás. Mosolyt csal néha az arcunkra, ha látjuk a kisgyerekek felnőttutazó mozzanatait, s nemritkán félelmet is kelt bennünk az, hogy nem oktató szavainkra figyelnek inkább, hanem tetteinkre, reakcióinkra, testbeszédünkre. Ijesztő és biztató is egyidőben, hogy mindent lemásolnak, majd reprodukálnak. Biztató, hiszen bár képességekkel, hajlamokkal születnek, meg kell tanulniuk a beszédőtől kezdve a helyes viselkedési módokig millió apró részletét az életnek. Figyelnek, fülelnek és könnyedén, szinte észrevétlenül tanulnak. Ijesztő pedig természetesen azért, mert nem szelektálnak: követik azt a mintát, ami adva van. A rosszat is (tinédzserkorban néha úgy tűnik, hogy csak azt!).

Éveink teltével szimultán vagyunk példák és példát követők. Egész életünket végigkíséri ez az utánzásos tanulás. Minden új életszakasz hoz új forgatókönyvet, és semmi sem értékeesebb, mint egy követhető példakép, aki már végigjárta az utat, ami előttünk még csak épp felsejlik. Kit érdemes követni? Azt, aki kiváló volt abban, amire mi is törekszünk, akinek az életútja és eredményei motiválóan hatnak ránk, akit tisztelünk erényei miatt, annak ellenére, hogy ismerjük gyengeségeit is.

Aki a tanulás képességét belénk programozta, jól tudta azt is, hogy a tökéletességre törekvés útján szükségünk lesz nem tökéletes (és főként nem bálványozható), de követhető és követésre érdemes emberi példákra is. A Jézus Krisztus követését igazi követők életútján keresztül tanuljuk, a hit nemes harcának harci módszereit pedig azoktól, akik nemcsak küzdöttek, de győztek is!

A gyengébb nemet (bár gyakran halani manapság a tigris-anya vagy anyaroslán megnevezést) meglehetősen ritkán asszociáljuk a küzdéssel, hősies-séggel. A Zsid 11-ben is csak két nő van említve, mint hithős, akik követendő példaképek a hitben, mégpedig - megdöbbentő módon - az Urat hitetlenkedve kinevető *Sára*, valamint a pogány és nem erkölcsös életéről elhíresült *Ráháb*! Egyike ez az Ige azon rejtélyeinek, amit fejtegetni lehet, de megfejtetni nehezen. Miért épp ők, és miért nem az önfeláldozásban és szeretetben példát mutató *Eszter*, az alázatos és állhatatos *Anna* vagy a hűséges *Ruth*?

Talán épp azért ők, és nem egy arra érdemesebbnek tűnő került a hithősök sorába, hogy jel legyen ez számunkra (mint a vörös fonal a várfalon). Jel arra, hogy ha kell, akár csodával is meggyőzethet a hitetlenkedő vagy, hogy a hit általi bátor döntést sokszor épp olyanok hozzák meg, akik emberi szemszögből csak elrettentő és nem követendő példák lehetnének. Figyelmeztetés, hogy nem az "uram-uramozók", hanem azok, akik hittel cselekszik is a Mennyei Atya akaratát, mennek be az Isten országába. Emlékeztető, hogy nem beavatottakként ítélnünk kell, hanem sok esetben csak az életutak végétől visszatekintve követni a célba értek jó példáját. Értékes és ékes bizonyítéka annak, hogy a kegyelem és megtartatás hit által bárkié lehet! Követendő *Sára* vagy *Ráháb* minden tette, példaértékű egész életútja? Nem. Viszont a hitük az!

Köszöntünk szeretettel a rámai táborban, a közgyűlés és elsősorban a nőszövetség összejövetelein! Az előadók (köztük *Vékás Erzsébet* vendég-előadónk) és az igehirdetők bibliai példaképek, hithősök egész sorát hozzák majd közel hozzánk ezen a hétvégén. A Jézushoz hasonlóvá válásban hadd segítsenek azok, akik "az Írás jó bizonyosságát" már elnyerték, s miközben tőlük tanulunk, váljunk magunk is követésre érdemes példakékká!

Kerekes Irénke, Detroit
(A Nőszövetség bulletinjából)

Példaképeink a hithősök. Anna, egy hithős édesanyja I Sám 1, Zsid 11,32

Akire sokat figyelünk, ahhoz hasonlítani fogunk, halljuk gyakran. Sorakozunk a példaképek sorában, vannak akikre felnézünk, mások mögöttünk jönnek és ránk figyelnek.

A példaképek közül messze kiemelkednek a hithősök, akikről beszél Isten igéje. Rájuk nem volt méltó a világ. Hit által látták a láthatatlant, vállalták a szenvedést, nem tagadták meg hitüket. *Sámuelről* is olvasunk a hithősök sorában, aki Izrael utolsó bírója, próféta, és pap. Még a neve is születésének előzményeiről beszél. Imameghallgatásként ajándékba kapott gyermek. Milyen körülmények között?

A Bírak korára jellemző a társadalmi anarchia, mindenki azt csinálta, amit jónak látott. Abban a környezetben, ahol mindenki azt teszi ami neki tetszik, teljes a zűrzavar. Ebben az időben élt egy

család, *Elkána* és két felesége: *Anna* és *Peninna*. Megtorpanunk, visszaköszön a múlt, Isten egy férfinak egy feleséget rendelt. A két feleség miatt sok keserűség vegyült a család életébe. Bár társadalmunkban nem kérdés a poligámia, mégis alapelvként leszűrhetjük: figyeljünk a teremő Úr bölcs tervére a házasságban. Így tanácsoljuk a fiatalokat is. Az idők változnak, de a Biblia üzenete, a Biblia Istene ugyanaz. Ahol nem veszszük figyelembe Isten teremősi rendjét, sokszor keservesen aratjuk a következményeket.

Annát sokat ingerelte Peninna, mivel Annának nem voltak gyermekei, az Úr bezárta méhét. Csenedesen hordozta fájalmát. Bármennyire ingerelte vetélytársnője, az ige nem említi, hogy visszafelt volna.

A hithősök nem vitatkoznak. Nem kenhetik kenyérre őket, de fölőslleges szőharcokba nem keverednek, ügyüket az igazságosan ítélőre hagyják.

Annának mélyen fájtt gyermekelessnessége, de nem adta fel. Ne adjuk fel, tartsunk ki az imaharcban. **A hithősök végig kitartanak.**

Elkána észre veszi Anna szomorúságát, meg is kérdezi: nem többet érek-e neked tíz fiúnál? Nem túl kedves látvány a szomorú arcú feleség, családtag. *Rossz kedvünk és savanyú arcunk senkit sem*

Úrral. A hitharc nagyon személyessé válik, mint a bűnbánat, bűnbocsánat, üdvősség. A hit versenypályája nem sőtátér, hanem kemény küzdelem. Anna egyedül ment be imádkozni a templomba. Kiöntötte szívét az Úr előtt. A főpap kérdése: *meddig leszel részeg?*, döbbenetes. Ezek szerint nem volt ritkaság, hogy mámorosan mentek a templomba, de ritka volt, hogy valaki igazán imádkozzon. Elgondolkodtam: vajon, én hogy megyek imádkozni és hogy válaszoltam volna egy ilyen kérdésre?

Anna mély alázattal, tisztelettel válaszol: *bánatos lelkű asszony vagyok... "A kedves asszony megtartja a tiszteletet."* mondja bölcs Salamon. (Péld 11,16) **A névtelen hithősök közé sorakozók ma is megadják a tiszteletet.**

Az idős főpap, emlékezve ki ő és miért van itt, prófétikus módon válaszol: *Izraelnek Istene adja meg kérésedet.* Anna újból evett és arca nem volt többé szomorú. Az imádság megváltoztatta. A hitből fakadó ima mindig változást hoz az életünkbe. Körülményeink nem változnak, de szívünk állapota igen. **A hithősök hittel imádkoztak, hittel beszélték meg Istennel életük kérdéseit, fájalmait, harcait.**

A hitből fakadó ima óriási erőforrás a hívő életében. Ezt nem veheti el senki, nem olthatja ki a gazdasági válság, nem társadalomfüggő. Isten nekünk adta e nagy lehetőséget: lehet vele egyenesben beszélni. Az ördög ezt nagyon támadja. Egy személyes példát bátorodom megosztani: férjem betegsége kapcsán, tíz évvel ezelőtt arról gondolkodtunk, beszélgettünk, mi volt a legszebb a házasságunkban? Az együtt való imádkozások, mint az elműtt évek drágagyöngyei, ragyogtak vissza. A halál

árnyékának völgyében ébredtem rá még jobban, kicsoda védelem, oltalom volt számomra, hogy együtt olvastuk az Isten ígétjét, imádkoztunk és úgy indulhatam munkába kora reggel.

A hithősöknek örömük, békességük van az Úrban a legnehezebb próbák idején is. Annának még nem volt gyermeke, de nem volt többé szomorú.

Elkána és családja, miután földig meghajolva imádták az Urat, hazatértek Rámába.

Isten válaszolt az imára. Megszületik *Sámuel*. Miután elválasztom a gyermeket, megyek fel a templomba, mondja Anna. Cselekedjél, amint neked tetszik, válaszol a férj. Van egy csendes tekintétye a férje előtt. **A hithősnek nem kell kiharcolnia a tekintétyt, Isten adja.**

Nem feledkezik meg ígétéről. Préd 5,3-ban olvassuk: *Ha fogadalmat teszel Istennek ne halogasd annak teljesítését.* Felvitte gyermekét a templomba és ezt mondta: *"...ezért a fiúért könyörögtem és az Úr megadta kérésemet...most azért én is az Úrnak szentelem..."*

Nem volt ilyen egyszerű otthagyni egy kis gyermeket Éli főpap gonoszul cselekvő fia mellett.

A hithősök megtartják amit az Úrnak ígérték.

Anna minden évben felment a templomba. A kicsiny felső ruhát, amit készített neki, felvitte esztendőnként. Az Úr megáldotta Elkánát és Annát, még három fiúk és két lányuk született.

Amit odaadunk az Úrnak soha nem veszítjük el, de amit magunknak tartunk, könnyen elveszíthetjük. Sámuel szolgált és nevedett a templomban. Megszólalt Isten, újból volt kijelentés, ő pedig semmit az Ő ígétéből nem hagyott a földre esni. *Megtudta az egész Izrael, hogy Sámuel az Úr prófétájául rendeltetett.*

Nagy kegyelem, ha Isten olyan fiakkal ajándékozhat meg, akiken keresztül megszólalhat az Úr, mert *"a Jézus biznyságtétele a prófétaság lelke."* (Jel 19,10)

Sorakozunk be a névtelen hithősök közé, mert *"a hit a reménylett dolgok valósága és a nem látott dolgokról való meggyőződés."* (Zsid 11,1) Emlékezzünk a hithősökre, emlékezzünk előjáróinkra, akiknek láthattuk életük végét és kövessük hitüket.

Rajtam és rajtad áll, hogyan értékeletünket-hitünket az Úr és hogyan emlékszik ránk az utókor.

"Annakokáért mi is, kiket a bizonyágoknak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkönyező bűnt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdő tért. Nézvén a hithnek fejedelmére és bevégezőjére Jézusra, a ki az előtte levő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett, s az Isten királyi székének jobbára ült." (Zsid 12,1-2)

Merítsünk erőt naponként harcainkban a keresztről, és kövessük hűséggel Urunkat, végig. *"Ha látom Őt a szenvedőt, ez ad hitemnek új erőt."*

őzv. Vékás Zoltánné

Péntek este Herjeczki tv. a 105. Zsoltár néhány versével megnyitja a Közgyűlést. Középen Torma Irénke nőszővetségi elnök, mellette Vékás Erzsébet vendég-szolgálattevő.

vonz Krisztushoz, mondta Spurgeon.

Szép és jó az együttérzés Elkána részéről. Aldott, hívő házasságokban szavak nélkül is ráéreznek egymás örömeire-gondjaira. Bátorítják, védik, ha kell szeretettel dorgálják, segítik egymást. Mégis, van az életnek olyan területe, olyan hitharc, olyan szoros és keskeny út, amit egyedül kell meglábalnunk az

MAGVETÉS

„Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.” (Péld 22,6)

Tízéves gyakorló nagyszülői hivatásunk egyre inkább megérleli bennünk azt a meggyőződést, hogy az Úr nevében végezve ezt a feladatot, missziói küldetést teljesítünk. VALAKIT hordozunk, képviselünk, hirdetünk unokáink között szóban, magatartásunkkal, példaadásunkkal és a gyermekekhez való minden viszonyulásunkkal, hozzáállásunkkal. Magvetés ez is...

Az ige szavaival mondva: „Krisztus jó illata vagyunk, Isten dicsőségére.” (2Kor 2,15) Nem adhatunk nekik hited, de vezethetjük a gyermekeket a hit útja és a hit szerzője, Jézus Krisztus felé.

Két nemrégiben megtörtént esemény különösen értelmet hozott e nem igazán könnyű, és még úgy is lehet mondani, hogy magunkban sokszor lekicsinyelt, alulértékelt igyekezetünkben.

Magyarországon egy kis falucskában együtt töltötte gyermek éveit két barát-nő. Együtt jártak az imaházba, - egymás mellett is ültek minden alkalommal. A lelkipásztor felesége tanította őket vasárnapról-vasárnapra a gyermek vasárnapi iskolában. Most már mind a ketten túl vannak a hetvenen. Az egyik az Óházában, a másik az Egyesült Államokban él.

Ebben az évben abban a nagy örömben volt részük, hogy két hónapot együtt tölthettek, itt, Amerikában. Átbeszélhették, feleleveníthették a majdnem 60 éve átélt élményeket. A csúcsa ennek a találkozásnak mégis az volt, amikor elhatározták, hogy felkeresik Kanadában régi tanítójukat, azért, hogy meglepetést, örömet szerezzenek számára. Amikor láttam tervezgetésüket, készülődésüket, izgalmaikat és szívbeli örömeiket, megkérdeztem, mi az oka ennek a nagy lelkészedésnek? Elmondták, hogy életre szóló hatással volt mindkettőjükre az a néhány, gyorsan elrepült esztendő, amit ott az imaházban töltöttek és személy szerint tanítójuk irántuk érzett szeretete, kedvessége, tanítása, odaadó szolgálata.

Egyik budapesti gyülekezetben ugyanígy kereste régi vasárnapi iskolai tanítóját egy idősebb vidéki asszony. Sajnos már csak a kórházban találta meg, ahol mint gondviselője, ápolója, mellette is maradt hazaköltözése pillanatáig. Ő is azért tért vissza évtizedek múlva hajdani tanítójához, mert annak magvetése egész életére nézve áldott és gyümölcsöző volt.

Ebből a két eseményből megtanul-

tuk, hogy a „csak” fáradozásnak, unalomig mondott jó szónak, nevelésnek, az Úrra mutató áldozatvállalásnak óriási a jelentősége. Ennek a fényében nézzük drága kicsi unokáink esti kis gyermek-istentiszteletét a nálunk töltött napokon. Amikor megvacsorázva, megfürödve velünk együtt körül ülnek a Bibliát, hallgatnak, figyelnek, kérdeznek, imádkoznak és csicsergő hangon éneklnek, hogy „Ha Jézus szólít, azt mond, itt vagyok... mert Ő az én Királyom; Jézus.” Ilyenkor magamban mindig elmondom: Amen! Úgy legyen! Szívemet pedig reményteli öröm járja át, hiszem, hogy fáradozásunk nem hiábavaló, mert az ige mondja: „Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint, még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól.” (Péld 22,6)

Ha bennünk nagyszülőként fel-felbuzdul még az a vágy, hogy „valami illatot kéne összeszedni, mint a méhek, szavaink, szívünk, tetteink virágporát, mielőtt lehullnának óráim szirmai, mielőtt lemegy a nap, mielőtt megjön az éj” (Pusztai Sándor: Tanács) – akkor előttünk a helyes válasz és tanács a töprengésre:

- Vessük a magot az unokák között Igével, szeretettel! Életükben fog majd gyümölcsözni ez a magvetés!

Fazekas Erzsébet

ALÁZAT

Jézus Krisztus földi munkáját tekintve, egészére nézve elmondható, hogy az szolgálat volt. Ennek a szolgálatnak egyik legkifejezőbb módját akkor mutatta be tanítványainak a Mester, amikor megmosta lábukat. János evangéliumának 13. része nagyon szemléletesen írja le az eseményt: „Jézus felkelt a vacsorától, letette felsőruháját, és egy kendőt véve, körül kötötte magát; azután vizet öntött a mosdótálba, és elkezdte a tanítványok lábát mosni, és törölni azzal a kendővel, amellyel körül volt kötve.” (Jn 13,4-5).

Micsoda alázat: a Mester mossa meg a tanítványok lábát, a mindenható Isten Fia teszi ezt halandó, bűnös emberekkel! Ha figyelembe vesszük, hogy abban az időben a rabszolgák feladata volt a lábmossás, megértjük, hogy Jézus a szolgálathoz szükséges alázat fontosságát hangsúlyozza tanítványai részére. Mert szolgálni csak alázatban lehet. Alázat kell ahhoz, hogy lehajoljon valaki embertársainak (akár ellenségeinek is) poros, izzadt, piszkos lábaihoz, és megmossa azokat. Márpedig a sarut viselő tanítványok lába nem lehetett valami gusztagyos, ismerte az akkori útviszonyokat.

Mennyire szemléletes az is, hogy Jézus „letette felsőruháját”. Eszünkbe juttatja Pál apostol szavait, aki Krisztus példáját idézi a filippieknek, amikor az alázatban végzett szolgálat fontosságát hangsúlyozza: „Az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is megvolt: mert ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, ... megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.” (Fil 2,5-8).

Milyen nehezünkre is esik olykor, hogy lehajoljunk valakihez, vagy olyasmit tegyünk, ami megaláznak tünik, mert úgy gondoljuk, hogy „leeshet a gyűrű az ujjunkról”, ha azt meg tesszük. Krisztus azonban nem szégyellt megalázkodni, szolgálni és kereszthalált szenvedni üdvösségünkért.

Horváth Ferenc

Gyülekezeti Híradó, Melbourne

AKIK ELMENTEK

**TÓTÓS
MÁRTONNÉ
1949 - 2012**

Szilágypercsenyben március 9-én kísértük utolsó útjára Tótos Mártonné (szül. Kulcsár Berta) testvérnőt, aki 62 évet kapott az Úrtól. 12 évig tartó hosszú és egyre súlyosabb betegsége idején férje és gyermekei voltak mellette. Habár teste egyre gyengült, hite és reményessége erős maradt az Úrban. Pár nappal halála előtt, mikor utoljára az Úr szent jegyeihez járulhatott, azt kérdeztük, hogy van? A válasz az volt, mint mindig, hogy „jobban”. Bizonyára egészen jól van immár Megváltója karjaiban. A gyászoló háznál az igét id. *Véress Ernő* testvér és *Kőrösi László Imre* kárpátaljai misszionárius hirdette a Lk 16:19-31 alapján. A temetőkerthben a helyi lelkipásztor a Jn 5:1-17 alapján arról szólt, hogy az Úr sebeiben gyógyultunk meg. Emléke legyen áldott!

Borzási István, Szeretet

Az elköltözött testvérnőben *Kulcsár Sándor* lelkipásztor a hűgát, *Balla Mária* és *Tótos Márta* testvérnő pedig az édesanyját veszítette el.

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL

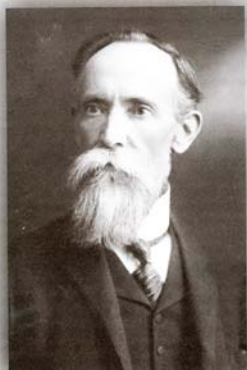
Csopják emléknapi a Rózsakerti Községi Házban

“Ne feledkeztek meg vezetőitekről, akik az Isten Igéjét hirdették nektek. Figyeljétek életük végére és kövessétek hitüket.” (Zsid. 13:7)

Május 13.-án Budatétényen, Dézsma-ház utca 33. alatti baptista gyülekezetben a helyi testvériségen kívül Csopják Attila kb. 60 unokája, déd és ükunokája, valamint családtagjai jöttek össze - Magyarországról, Angliából, Törökországból és az Egyesült Államokból - ünnepelni.

Csopják Attila (1853-1934) a magyar nyelvű baptista misszió úttörője volt (1893, Tahitótól, Budapest, Nap utca) gyülekezetplántáló (1908, Kispeszt), a

Marosi Nagy Lajos

**Csopják Attila,
a modern pátriárka**

magyar baptista ifjúsági egyesület alapítója, a Magyarországi Baptista Egyház hetilapjának, a Békehírnöknek az alapítója és főszerkesztője (1895-1934). Számos verse, éneke, énekefordítása, regénye jelent meg, és festménye maradt ránk. Civil életében miniszteri számtanácsos volt, és a szegények nagy pártfogója, munkahely- és otthonteremtő.

Isten gondviselése révén Csopják bácsi utódaiban is jót tett a baptista közösséggel. Egy dédunokája a *Rózsakerti Baptista Közösség* alapítóinak egyike lett, akit egy Csopják unoka, *Joli néni* időskori gondnokságára kértek fel. Joli néni pesterzsébeti házáat, az egyházon keresztül, egy Csopják Attila tiszteletére épülő emlékhely létrehozására hagyta.

Így épült meg a *Csopják Torony*, mely a Rózsakerti Községi Ház szerves része lett. A modern pátriárka egy Oregon államban élő unokája, *dr. Steiner István*, a kárpátaljai és erdélyi misszió támogatója gyűjtötte össze a szükséges pénzt a Csopják toronyban megépült liftre. Ez a gyülekezet használati engedélye kiadásának feltétele volt. A rózsakertiek hálásak, hogy nem csak anyagi segítséget, hanem szellemi örökséget is kaptak a Csopják családtól. A növekvő kiállítás a torony felső szintjein kapott helyet.

Az emléknapi a rokonság és a helyi gyülekezet ünnepségével délelőtt 10-kor kezdődött, amikor az Isten Igéjét az egyik Csopják unoka, *Steiner József* hirdette, aki 35 éven át, a Monte Carlo-i magyar rádióadások vezetője volt. Szolgálatát *dr. Mészáros Kálmán* teológiai tanár a modern pátriárka gyülekezetplántálási és közegyházi tevékenységéről szölte. Majd *Kovács Géza* nyugalmazott lelképásztor Csopják Attila irodalmi munkásságáról tartott előadást. Ezt követően Steiner József unoka nyitotta meg az Emlékhelyet. Utána a jelenlevők nagy érdeklődéssel nézték meg az Isten szolgálja könyveit, festményeit, a róla készült írásokat és fényképeket meg a különféle emléktárgyakat. Ugyanekkor bemutatásra került az a videó is, amelyen az unokák és dédunokák Csopják Attilára emlékeztek. A nagysikerű videót *Nagy Imre, Cserna Gábor* és *Fodor László* készítette.

Délután a 4 órai összejövetelen nemcsak több gyülekezeti tag, hanem rokon, vendég, valamint egyháztörténész szakember volt jelen. Ez alkalommal további előadásokra került sor, amelyen *Győri Kornél* unokavő lelképásztor, *Lados István* életrajzíró lelképásztor és *Marosi Nagy Lajos* szerkesztő értékes felszólalásai hangzottak el. Szó volt Csopják Attila többi tevékenységeiről, a családban és a társadalom széles területein betöltött szerepeiről.

Dr. Kovács Géza, a Rózsakerti Baptista Gyülekezet lelképásztora és kedves felesége a szervezésben és az ünnepély levezetésében mindnyájunk számára áldásossá tették ezt a rendkívüli összejövetelt.

Legyen áldott Csopják Attila emléke és mindenki, aki az ő Urát, Jézus Krisztust követi.

Steiner József

KORNYA MIHÁLY KOCSISA

A múltban az utazás szárazföldön gyalog, lóháton vagy lovas kocsival történt. Az apostolok rendszerint gyalog jártak, vitték az életadó ígét a megmenetésre váró lelkekhez, teljesítve az isteni küldetést. Az Úr Jézus Krisztus földi szolgálatának ideje alatt a vizeken való utazáshoz igénybe vette a tanítványok bárkát; Izrael útjait gyalogszerrel róta, hirdetve a megtérésre hívó, mennyei üzenetet, gyógyítva a betegeket. Kivétel képez egy alkalom, mikor Jeruzsálemben történő bevonulása előtt (hogy beteljesedjen a prófécia) elküldött kettőt az ő tanítványai közül az előttük lévő faluba, hogy hozzák el a kettős útnál, az ajtó mellett megkötött vemhet, amelyen ember még sohasem ült. Odaérve, megtalálták és eloldották, hogy Jézushoz vigyék. A Mk 11: 6 szerint „elbocsáták őket” a számmal annak gazdáit, mivel az Úr parancsa szerint ezt mondták: „Az Úrnak szüksége van rá” (Mk 11:3). Tulajdonosai felismerték az Úr akaratát személyes életükre nézve. Nevüket sem jegyzi fel az Írás. Egyszerű emberek voltak, akik engedelmesen és áldozatkészen szolgálták Urukat.

Kornya Mihály úttörő munkatársával együtt Megváltója példáját követve sokat gyalogolt télen, nyáron, hóban és sárban faluról falura járva, naponta 50-60 kilométert, hirdetve Isten üzenetét. Az utolsó bemejtés, amin részt vett, 1916. augusztus 13-án, *Szalárdon* volt. Ide az idős testvért *Bihardiőszegről* beteg, kocsin hozták el. Megtartotta a tagfelvételt, majd helyette *Bozsódi Zsigmond*, helyi körzeti munkás végezte a bemejtést. Az alkalom végén búcsúzásra került a sor. Erről *Kirner A. Bertalan* Kornya Mihály baptista úttörő paraszta- apostol krónikája című könyvében így számol be: „*Mindnyájan sirtak, és így ült fel Szalárdon Kocsis Károly kocsijára kis unokájával együtt, és ment vissza Bihardiőszegre*”. Kornya Mihály kocsisának nevét nem ismernénk, ha Kirner A. Bertalan krónikájában nem jegyezte volna fel. **Kocsis Károly** gazdálkodó ember volt, aki az Isten embere számára kész volt eloldani a lovakat, hogy egyszerű szekerével is szolgálja az Urat.

1890. január 28-án született Szalárdon. Édesapja *Kocsis Sándor*, aki 1891. november 12-én merítkezett be a helyi gyülekezet alapító tagjaival Kornya Mihály által Szalárdon, a Berettyó folyóban. Édesanyja *Kocsis Margit*. Ő

1868. március 27-én Szalárdon született, 1893-ban lett a helyi gyülekezet tagja. Meghalt 1932. február 21-én.

Károly egyedüli gyermek volt, gyülekezetbe járt szüleivel, és már gyermekként ragaszkodott az Úrhoz és a közösségbe gyakran ellátogató Kornya Mihályhoz. 1907. szeptember 1-én két társával Kornya testvér által bemelegített, és csatlakozott a helyi baptista közösséghez.

Kocsis Károly igazolványképe

Feleségül vette Bimbó Ferenc és Dóczi Katalin házasságából 1903-ban született *Bimbó Rózát*, aki 1918-ban merítkezett be *Kovács Gábor* bihariószegi gyülekezeti vén által. Egybekelésük 1922. február 9-én volt. Házasságukat az Úr két leánygyermekkel áldotta meg: *Piroska*, született 1927. január 8-án, és *Róza* 1928. május 5-én.

A faluközösségben a jómódú gazdák közé számított. A szüleitől átvett több mint 20 hold földet és szőlőt művelte. Állattenyésztéssel foglalkozott, szolgát tartott, így biztosította családjá megélhetését. Volt két hold erdője a családnak, ahonnan minden év augusztusában hazaszállította a téli tűzifát. Jó értelmi képességekkel rendelkezett, foglalkoztatták a tudományos dolgok; napórát készített, értett a gyorsíráshoz is.

Kocsis Károly lovas kocsiával máskor is szívesen segített, szolgált a faluközösség javára. Mind szolgájával, mind más emberekkel hívő ember módjára viselkedett. A faluban 1904-ben tűz pusztított, amikor több gyülekezeti tag háza is leégett. Ennek ellenére a gyülekezet komoly anyagi áldozatok árán *Soukenik János* szegedi műorgona készítőitől az erdélyi magyar baptista közösségek közül elsőként templomi orgonát vásárolt és állított szolgálatba. Az orgonán először *Fodor Gyula* református orgonista, kántortanító játszott, majd tanította a közösségből Kocsis Károlyt és más fiatalokat, így Kocsis Károly a szalárdi baptista közösség első orgonistáinak egyike lett.

Jól értett az orgonához, szívesen adta tovább tudását. Legjobb barátjával és lelki testvérével, *ifjabb Elek Lajossal* sokszor késő éjszakába nyúlóan zenéltek együtt, dicsőítették az Urat. Szépen játszott a hegedűn, jól ismerte a kottát, a gyülekezetben zenei területen állhatatosan szolgált.

Kornya Mihály szalárdi kocsisa 1975-ben, 85 éves korában költözött el az élők sorából.

Kelemen Sándor Tomi
Szalárd, 2012.

MÉG MÁSOK IS Életem (30)

A prédikátor családon kívül még három család is feljött Szabadkára. Leginkább a gyerekek iskoláztatása, de munka végett is. Kicsi és nagyobb, serdülő és felnőtt gyerekekkel. A *Nyári család* tagjai szinte mindnyájan hívők, ma már az unokák is. Az akkor még kicsi fiúból, aki akkor 11 évesen tért meg, prédikátor lett, és még ma is aktív, családjával együtt, egy budapesti gyülekezetben.

A másik családban hat fiú gyermek volt, de ők már nem jártak a gyülekezetbe. Kettő fiú be is merítkezett a padéi gyülekezetben, de azután elmaradtak. A legidősebb fiút még ott, a falusi iskolában megkeresték a párt emberei, hogy tovább tanulhat, költségükön, az újvi-

déki gimnáziumban. Szegény, sokgyermekes családból való, jó képességű gyerekeket válogattak. A pártnak szüksége volt képzett káderekre. *Kálmán testvér*, az apa, többször mondta nekünk, hogy látta, nem bírja visszatartani a gyereket, s akkor inkább elengedte a 14 éves fiút. És a fiú elment. Előzőleg egy másik fiút kapacitáltak volna, *Jaksa Jánost*, de - ahogy ő elmondta nekünk - ő már akkor döntött Krisztus mellett, és azonnal nemet tudott mondani a kérésnek. *Jaksa* testvér a muzslyai gyülekezet diakónusa és hűséges szolgálója, igehirdetője volt, és még ma is az, vajdasági gyülekezeteinkben is.

Míg *Pintér Lajos* író, újságíró lett, főleg humorista, ebben a minőségben dolgozott az újvidéki rádióban, és ilyen

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptista Világszövetség*be hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreikért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Simon József* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Herjeczki Géza* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczi Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

jellegű rovata volt a "Magyar Szó" napilapban is. E mellett kiváló sakkozó volt. Mikor megjelent első regénye, a "Mély víz", siettem elolvasni. A fő mondanivalója az volt, hogy hogy tudott "kiúszni" a szekta mély vízből. Leírta gyermek és serdülő korából azt, ami őt botránkoztatott. A másik regényének főhőse is egy hívő, aki a pszichiátrián sínyleődik. A címére már nem emlékszem. Ma is azon gondolkodom, hogy milyen mélyen megmaradt benne a hívőség problémája, a hit harca.

Mikor az első regényét elolvastam, nem sokára alkalmam nyílt beszélni vele. Itthon volt szüleit meglátogatni, és mikor előttem igyekezett az újvidéki buszra felszállni, meghúztam hirtelen a kabátját és megkértem, hogy foglaljon

Evangeliumi Hírnök
Gospel Messenger
12409 Devoe Street
Southgate, MI 48195

PERIODICAL
Postage
PAID
Ontario, CA
USPS 716-300

nekem helyet maga mellett. Megtette. Igen régóta nem találkoztunk, de megismert, ahogy én őt. Rögtön a "Mély víz" témáját hoztam fel. Miért ez a cím? Hát azért, mert ez az ő tapasztalata a baptistákról, a szektákról. Ő úgy érezte, hogy megfullad, ha nem megy el mielőtt közülük. A botrányokról én is tudok, mondtam, csak hogy én "befelé" Krisztus felé úsztam, és megmaradtam a sziklán, mely maga a Krisztus! Bár, emberileg szólva, mindent elvesztettem, de bírom azt a boldogságot, melyet a Krisztusért és az Evangéliumért szenvedők ismernek. (Mt 5,10-12)

Az, hogy ő nem lett boldog, az akkor derült ki igazán, mikor egy kitüntetés átvételekor édesanyját is meghívta az ünnepségre. Drága, fejkendő testvérnőm megjelenhetett egy ilyen összejöveten is. Lajos nő volt, és egy fiuk született, aki nagyon tisztelte nagyanyja biblikus bölcsességét. Mikor a vendégek elmentek, Lajos leült anyja mellé, és sírva borult vállára, és elzokogta, hogy milyen nehéz neki; hogy tudja, hogy rosszul választott, de nem találja a visszavezető utat. Pár év múlva önkezeléssel vetett véget életének. Én - mondta a fájós szívű anyja -, Istennek neveltem őket, de felnőtt korukban ők a világot választották. Az én feladatomban hűséggel elvégeztem, a hitemet megtartottam. Így is volt.

Lajos mondhatta volna a Prédikátorral együtt: *"Azt gondoltam magamban: Megpróbálom milyen az öröm, és élvezem a jót. De kitűnt, hogy ez is hiába-valóság. A nevetésre azt kellett mondanom, hogy esztelenység, az örömről pedig azt, hogy mit sem ér. Majd azt gondoltam ki, hogy borral vidítom magamat, de csak úgy, hogy eszemet a bölcsesség vezesse."* (Préd 2,1-3)

Nagyajtai Eszter

HITHŐSEINK

1. Ezért a fiúért könyörögtem, és az Úr megadta kérésemet, amelyet tőle kértem. Most azért én is az Úrnak szenteltem; teljes életére az Úrnak legyen szentelve! És imádkozának ott az Úrhoz.

2. Sok írni valóm volna, de nem akarok tintával és tollal írni néked: Hanem reményilem, hogy csakhamar meglátlak téged és szemtől szembe beszélhetünk. Békesség néked! Köszöntenek téged a te barátaid. Köszönts a barátainkat név szerint.

3. Azért azt mondom: Nem emlékezem róla, sem az ő nevében többé nem szólok; de mintha égő tűz volna szívemben, az én csontjaimba rekesztetve, és erőlködöm, hogy elviseljem azt, de nem tehetem.

A próféta, aki álomlátó, beszéljen álmot; akinél pedig az én ígém van, beszélje az én ígémet igazán. Mi köze van a polyvának a búzával? azt mondja az Úr. Nem olyan-e az én ígém, mint a tűz? azt mondja az Úr, mint a sziklazúzó pöröly?

Legfontosabb igeversem

„Várván vártam az Urat és hozzám hajolt és meghallgatta kiáltásomat.”
Zsolt 40:2

Voltam olyan helyzetben, mikor elcsüggedt bennem a lélek, és én kiöntöttem előtte csüggedésemet. Az Úr meghallgatott, és imámra választ adott. Míg élek, áldom nevét, és mindvégig magasztalom, dicsóítem és hálálom Őt.

Karácsony Demeterné,
Debrecen

4. Öröhelyemre állok, és megállok a bástyán, és vigyázok, hogy lássam, mit szól hozzám, és mit felelek én panaszom dolgában. ... az igaz ember pedig az ő hite által él.

5. És hallám az Úrnak szavát, aki ezt mondja vala: Kit küldjek el és ki megyen el nekünk? Én pedig mondek: Imhol vagyok én, küldj el engemet!

6. És monda: Bocsáss el engem, mert feljött a hajnal. És monda: Nem bocsátlak el téged, míg meg nem áldasz engemet. ... Ugyan miért kérde az én nevemet? És megáldá őt ott.

7. Nem vagyok próféta, sem prófétának fia; barom-pásztor vagyok és vad füget szedek; De elhívott engem az Úr a nyáj mellől, és monda nekem az Úr: Menj el és prófétálj az én népemnek, az Izráelnek!

8. Oh, legyen figyelmes a te füled, és szemeid legyenek nyitva, hogy meghallgassad a te szolgádnak könyörgését, mellyel én könyörgök most előtted nappal és éjjel Izráel fiáiért, szolgálóidért, és vallást tések az Izráel fiainak bűneiről, melyekkel vétkeztünk te ellened, én is s az én atyámnak háza vétkeztünk! ... Ekkor mondek nekik: Ti látjátok a nyomorúságot, amelyben mi vagyunk, hogy Jeruzsálem pusztán hever és kapui tűzben égtek meg; jertek, építsük meg Jeruzsálem kőfalát, és ne legyünk többé gyalázatul!

9. Most pedig, imé megtartott engem az Úr életben, amint szólott vala; most negyvenöt esztendője, amióta szólott vala az Úr e dolgról Mózesnek, ami alatt Izráel a pusztában bolyongott vala; és most imé, nyolcvanöt esztendő vagyok! Még ma is olyan erős vagyok, amilyen azon a napon voltam, amikor elküldött engem Mózes; amilyen akkor volt az én erőm, most is olyan az én erőm a harcoláshoz és járásra-kelésre.

A megfejtéseket - a hithősök nevét és az ige helyeket - október végéig várjuk.